

بنام دانای بینا الحمد لله از فضل و رحمت

وعنایت .٠٠٠

حضرت بهاءالله

من آثار حضرة بهاءالله - لئل الحکمة، المجلد ٣، لوح رقم (147)

بنام دانای بینا

الحمد لله از فضل و رحمت و عنایت نامتناهیه‌هی باقی اعلی توجه نمودی و از ایادی الطاف محبوب امکان کوثر حیوان آشامیدی و لسان رحمن بهنیتاً لَكَ ناطق، قدر اینقام اعلی و غایة قصوى و دره‌هی اولی را بدان و این جوهر ثمین را از بصر سارقین و خائنین باسم حق جَلَّ جَلَالُهُ حفظ نما، یا کاظم ای دوست من ای بنده‌هی من در ایامیکه جمیع نفوس از سطوت ظالمین و مشرکین مضطرب و خائف بودند و خلف حجات و سبحات ساکن این مظلوم بکمال همت و قدرت و عظمت بر امر قیام نمود قیامیکه قعود او را اخذ نمود و باعلی النداء اهل ملکوت اشارا بمالك اسماء و فاطر سما دعوت نمود، و چون عالم امکان بانوار بیان رحمن روشن و منیر گشت و رایه حمرا بعنایت کلمه‌هی علیا بر اعلی المقام منصوب نفوس مستوره‌هی محتاجبه‌هی خائفه از خلف حجاب ظاهر و بصد هزار مکرو خدعا در اضلال نفوس منیره‌هی مطمئنه برآمدند و بهر مملکت و دیار توجه نموده و مینمایند که شاید بالواح ناریه و کتاب سجین اهل یمین را از ماء معین منع نمایند و بمصدر ظنون و مطلع اوهام کشانند، انشاء الله باید آنجناب بشانی مستقیم باشند که از اثر آن اهل آن دیار بل سایر اشطار و اقطار باستقامت کبری فائز شوند لیس هذا علی ریک بِعَزِيزٍ

جهد نما تا در حیات جان عزیز را بقدای رب عزیز نمائی و در زندگی بمقام بلند شهادت فائز باشی، هر نفسی الیوم در مشیت و اراده حق جَلَّ جَلَلُهُ فانی نمود یعنی از اراده خود گذشت وَمَا أَرَادَ اللَّهُ تَعَالَى مِنْكَ جَسْتَ اَوْ دَرَ زَنْدَگَيْ وَ حَيَاتَ بِشَهَادَتِ كَبْرِيْ فائز است طُوبی لِفَسِيْ فازْتْ بِهَذَا الْمَقَامِ الْأَسْمَى الْأَسْنَى وَالْأَفْقِي الْأَعْلَى الْأَبْهَى، یا کاظمُ أَنِ افْرَحْ بِهَذَا الْفَرَجِ الْأَعْظَمِ، بدرستیکه حق جَلَّ جَلَلُهُ ذکر ترا قبول نمود و قربانیت لدی المظلوم مقبول افتادَ أَنْ احْمَدِ اللَّهَ بِهَذَا الْفَضْلِ الَّذِي سَبَقَكَ وَالرَّحْمَةُ الَّتِي أَحَاطَتْ مَنِ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنَ، انشاء الله ساقی رحیق عرفان باشی و بر آن دیار و ناس پژمرده را از سلسیل بیان الهی تازه و زنده نمائی تا کل از دریای دانائی محروم نمانند، ایکاش بنیر اعظم که از افق عالم اشراف نموده آگاه میشدند، قسم بافتاب علم الهی که از افق سجن طالع است اگر بذره از عنایات لا تحصای او عارف شوند هر آینه کل را طائف حول مشاهده نمائی، اینست کلمه علیا که از مطلع علم مالک اسم اظاهر شده طُوبی لِسَامِعِينَ طُوبی لِعَارِفِينَ طُوبی لِعَالَمِينَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.